
SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2015)0382

Evropska državljanska pobuda

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 28. oktobra 2015 o evropski državljanski pobudi (2014/2257(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 11(4) Pogodbe o Evropski uniji in člena 24(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o državljanski pobudi (A7-0350/2010),
  - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o državljanski pobudi,
  - ob upoštevanju javne obravnave dne 26. februarja 2015 o državljanski pobudi, ki jo je organiziral Odbor za ustavne zadeve v sodelovanju z Odborom za peticije,
  - ob upoštevanju študije tematskega sektorja C Evropskega parlamenta z naslovom „European Citizens’ Initiative – First lessons of implementation“ (Evropska državljanska pobuda – prve izkušnje z izvajanjem), objavljene v letu 2014,
  - ob upoštevanju sklepa evropske varuhinje človekovih pravic z dne 4. marca 2015 ob zaključku njene preiskave na lastno pobudo v zvezi s Komisijo (OI/9/2013/TN),
  - ob upoštevanju študije Evropske parlamentarne raziskovalne službe iz februarja 2015 z naslovom „Implementation of the European Citizens’ Initiative“ (Izvajanje evropske državljanske pobude),
  - ob upoštevanju poročila Komisije z dne 31. marca 2015 o evropski državljanski pobudi,
  - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve in mnenj Odbora za peticije in Odbora za pravne zadeve (A8-0284/2015),
- A. ker je državljanska pobuda nova politična pravica državljanov ter edinstveno in inovativno orodje za oblikovanje programa v okviru participativne demokracije v

Evropski uniji, ki državljanom omogoča, da aktivno sodelujejo v projektih in postopkih, ki jih zadevajo, in ker je treba njen potencial nedvomno v celoti izkoristiti in bistveno okrepiti, da bi dosegli optimalne rezultate in čim večje število državljanov EU spodbudili, naj sodelujejo pri nadaljnjem razvoju evropskega procesa povezovanja; ker mora biti prednostni cilj EU okrepiti demokratično legitimnost evropskih institucij;

- B. ker je po treh letih od začetka uporabe Uredbe (EU) št. 211/2011 dne 1. aprila 2012 treba oceniti njeno izvajanje, da bi ugotovili morebitne pomanjkljivosti in predlagali primerne rešitve za njeno hitro revizijo;
  - C. ker ima glede na izkušnje večina organizatorjev evropskih državljanskih pobud številne težave pri vzpostavitvi evropske državljanske pobude, tako s praktičnega kakor tudi s pravnega vidika, in ker so se organizatorji več zavrnjenih državljanskih pobud posledično na Sodišče Evropske unije in pri Evropskem varuhu človekovih pravic pritožili zoper odločitev Komisije o zavrnitvi prijave njihove evropske državljanske pobude; ker je treba zato določiti pravila, na podlagi katerih bodo evropske državljanske pobude državljanom in organizatorjem čim bolj dostopne;
  - D. ker je Parlament edini neposredno izvoljeni organ Evropske unije, ki kot tak po definiciji zastopa državljanke EU;
  - E. ker je več institucij, nevladnih organizacij, možganskih trustov in skupin civilne družbe obravnavalo različne pomanjkljivosti pri izvajanju Uredbe (EU) št. 211/2011 o evropskih državljanskih pobudah in v organizaciji teh pobud, predlagalo številne izboljšave in večkrat izpostavilo tiste vidike uredbe, ki bi jih bilo treba nujno spremeniti;
  - F. ker imajo organizatorji državljanskih pobud na podlagi določb iz člena 6 v zvezi s praktičnim vidikom postopka, zlasti v zvezi z vzpostavitvijo spletnega sistema zbiranja in pridobitvijo potrdila pristojnega organa države članice, v večini primerov za zbiranje potrebnih podpisov na voljo manj kot dvanajst mesecev;
  - G. ker za predložitev uspešne pobude Komisiji po končanem zbiranju podpisov ni določenega roka, kar lahko povzroči zmedo in negotovost tako za institucije kot tudi za javnost;
1. pozdravlja evropsko državljansko pobudo, opredeljeno v členu 11(4) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členu 24(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), saj gre za prvi instrument za nadnacionalno participativno demokracijo, ki državljanom omogoča neposredno sodelovanje z institucijami EU in aktivno udeležbo pri oblikovanju evropskih politik in zakonodaje ter dopolnjuje njihovo pravico do vlaganja peticij pri Parlamentu in do pritožbe pri evropskem varuhu človekovih pravic;
  2. poudarja, da je evropska državljanska pobuda prvo orodje participativne demokracije, ki državljanom EU na podlagi najmanj enega milijona izjav o podpori iz najmanj četrtnine držav članic EU podeljuje pravico, da dajo pobudo – s čimer torej uveljavljajo svojo novo politično pravico – in Komisijo zaprosijo, naj v okviru svojih pooblastil predloži ustrezen predlog o vprašanjih, kjer bi bil po njihovem mnenju za izvajanje Pogodb potreben zakonodajni akt;
  3. poudarja, da je evropska državljanska pobuda izjemna priložnost za državljanke, da

ugotovijo in izrazijo svoje želje ter zahtevajo ukrepe EU, ter da jo je treba na vse možne načine spodbujati in podpirati; vendar priznava, da so znatne pomanjkljivosti, ki jih je treba odpraviti in zanje najti ustrezne rešitve, da bi bila ta pobuda bolj učinkovita; poudarja, da si je treba treba pri nadaljnji oceni tega orodja prizadevati za zagotovitev, da bo čim bolj uporabniku prijazno, saj je glavno sredstvo, ki evropske državljane povezuje z EU; poudarja tudi, da je uporaba maternega jezika državljanska pravica, zato poziva Komisijo in države članice, naj preučijo alternativne možnosti, da bi se zagotovila pravico uporabe maternega jezika v vseh dejavnostih, povezanih z evropsko državljansko pobudo, saj to spodbuja državljane k udeležbi; poudarja pomen javne ozaveščenosti o evropski državljanski pobudi ter obžaluje, da državljani EU o tem orodju vedo zelo malo; poziva EU, naj zato organizira oglaševalske in promocijske kampanje, da bi dosegli večjo prepoznavnost te pobude v medijih in med državljani;

4. nadalje poudarja, da je državljanska angažiranost mladih bistvenega pomena za prihodnost vseh demokracij, in poziva Komisijo, naj se zgleduje po primerih resnično uspešnih državljanskih pobud v posameznih državah članicah;
5. meni, da je bistveno državljanom omogočiti možnost prispevanja k izvajanju zakonodajnih pristojnosti Unije in neposrednega vključevanja v sprožanje zakonodajnih predlogov;
6. poudarja pomen javne ozaveščenosti o evropski državljanski pobudi, če naj bi bila učinkovito orodje za demokratično udeležbo; odločno poziva Komisijo in države članice, naj si zato prizadevajo za čim boljše ozaveščanje o pobudi, da bi čim več državljanov zanjo vedelo, ter spodbujanje k aktivnemu vključevanju vanjo;
7. poziva Komisijo, naj za ozaveščanje o evropski državljanski pobudi uporabi vse javne komunikacijske kanale in naj sprejme potrebne ukrepe za zagotavljanje preglednosti te pobude ter omogoči obveščanje o obstoječih pobudah te vrste, na primer z ustvarjanjem aplikacij, ki zagotavljajo informacije, pošiljanje obvestil in možnost spletnega podpisa; poudarja, da je aktivno vključevanje javnosti v evropskih državljanskih pobudah tudi precej odvisno od oglaševanja teh pobud v državah članicah, zato predlaga, naj nacionalni parlamenti držav članic na svojih uradnih spletnih mestih omenjajo evropsko državljansko pobudo;
8. ugotavlja, da je pri evropski državljanski pobudi doslej sodelovalo več kot šest milijonov državljanov EU, da je bilo vloženih 51 prošenj za pobudo, od katerih so bile le tri označene za dopustne, in sicer pobude Pravica do vode (Right2Water), Eden izmed nas (One of Us) in Ustavimo vivisekcijo (Stop Vivisection), ter da je šest organizatorjev evropske državljanske pobude pri Sodišču vložilo pritožbo zoper odločitev Komisije o zavrnitvi (torej 30 % vseh zavrnitev), kar dokazuje, da je treba še veliko storiti, da bo celotni potencial evropske državljanske pobude zagotovo izkoriščen; opozarja na različne praktične težave, s katerimi se srečujejo organizatorji od začetka veljavnosti uredbe aprila 2012, in na to, da je pobud vse manj;
9. poziva Komisijo, naj organizatorjem evropskih državljanskih pobud prek centra za stike Europe Direct čim prej zagotovi ustrezne in celovite smernice, zlasti pravne, tako da bodo seznanjeni z možnostmi, ki so jim na voljo, in da njihove evropske državljanske pobude ne bodo zavrnjene zaradi navezovanja na vprašanja, ki očitno ne spadajo v pristojnosti Komisije, ali zaradi neizpolnjevanja meril o pravni dopustnosti; poziva k preučitvi možnosti ustanovitve dodatnega neodvisnega svetovalnega organa; vendar

ugotavlja, da v skladu z Lizbonsko pogodbo vprašanja, sprožena z evropskimi državljanskimi pobudami, morda niso povsem skladna s pristojnostjo Komisije; nadalje meni, da bi morala Komisija preučiti možnost vzpostavitve urada za evropske državljanske pobude in predstavništev v posameznih državah članicah, ki bi zagotavljala informacije, nasvete in podporo v zvezi z evropsko državljansko pobudo;

10. poudarja, da bi moral urad za evropske državljanske pobude obenem prispevati k ozaveščanju medijev in javnosti o tej pobudi; zato poziva Komisijo, naj za doseg tega cilja podpira evropsko državljansko pobudo kot uraden instrument EU; poudarja, da bi lahko s pomočjo tega ukrepa ponovno vzpostavili zaupanje državljanov v izmenjavo osebnih podatkov, potrebnih za podporo evropske državljanske pobude;
11. poziva k zagotovitvi podrobnejših smernic za razlaganje pravnih podlag in dodatnih informacij o obveznostih varstva podatkov v posameznih državah članicah, v katerih organizatorji izvajajo kampanje, s čimer bi jim zagotovili večjo varnost, ter o možnostih organizatorjev za sklenitev cenovno dostopnega zavarovanja;
12. obžaluje, da ni jasnih informacij o instrumentu evropske državljanske pobude v zgodnjih fazah, zaradi česar je prišlo do splošne napačne predstave o njenih značilnostih ter povzročilo nezadovoljstvo, ko je Komisija zavrnila prve pobude; opominja, da bi moral biti ta instrument preprost, jasen in uporabniku prijazen ter bi morala biti splošna javnost seznanjena z njim; poudarja, da bi morala Komisija izvoljene nacionalne in lokalne predstavnike spodbujati k temu, da prevzamejo vodilno vlogo pri pogostejši uporabi evropske državljanske spodbude, in jih pri tem podpirati;
13. podpira aktivno udeležbo državljanov EU pri ustreznem izvajanju tega instrumenta za namene oblikovanja programov; je zaskrbljen zaradi morebitnega navzkrižja interesov, saj ima Komisija izključno nalogo, da preveri dopustnost, in poziva, naj se v prihodnje ta položaj ustrezno obravnava; obenem meni, da bi se morali vsi udeleženci v procesu prizadevati za preglednost in odgovornost, s čimer bi zagotovili jasnost dejavnosti državljanov;
14. poziva Komisijo, naj zato tudi Parlament obravnava kot nosilca odločanja, zlasti ker je to edina institucija, katere člane neposredno izvolijo državljan EU;
15. poudarja, da v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 211/2011 Komisija, če zavrne prijavo evropske državljanske pobude, „obvesti organizatorje o vzrokih za zavrnitev in možnih sodnih in izvensodnih sredstvih, ki so jim na voljo“; v zvezi s tem se zaveda številnih pritožb organizatorjev, da niso bili podrobno in izčrpno obveščeni o razlogih za zavrnitev njihovih evropskih državljanskih pobud; poziva Komisijo, naj podrobno pojasni razloge za zavrnitev evropske državljanske pobude, če je po njenem mnenju očitno zunaj področja njenih pristojnosti, obenem pa naj organizatorje v pisni obliki in tako, da jim olajša delo, obvesti o ustreznih pravnih pomislekih, kar naj bo zavoljo preglednosti v celoti objavljeno, da se lahko nad veljavnostjo in popolno objektivnostjo teh elementov izvaja zakonodajni nadzor, da se diskrecijska pravica Komisije kot sodnika in stranke pri oceni dopustnosti pobude čim bolj zmanjša in da se lahko organizatorji odločijo, ali bodo pregledali svojo evropsko državljansko pobudo in jo v spremenjeni obliki ponovno vložili;
16. poziva Komisijo, naj razmisli o možnosti prijave le dela državljanske pobude, če ta kot celota ne sodi v področje pristojnosti Komisije; poziva Komisijo, naj organizatorjem ob

prijavi okvirno pove, v katerem delu je prijava mogoča, saj sta dialog in sodelovanje z organizatorji evropske državljanske pobude skozi celoten postopek bistvenega pomena, in naj Parlament obvesti o svoji odločitvi glede prijave pobude; poziva Komisijo, naj tudi preuči načine, kako pobude ali njihove dele, ki ne spadajo v področje pristojnosti Komisije, napotiti na pristojni nacionalni ali regionalni organ;

17. poudarja pomen tehnologije kot orodja za spodbujanje udeležbe državljanov; poziva Komisijo, naj izboljša prijaznost programske opreme za spletno zbiranje podpisov za uporabnika, zagotovi, da bo dostopna invalidom, stalno in brezplačno nudi svoje strežnike za shranjevanje spletnih podpisov, za kar naj uporabi obstoječe proračune EU, ter poenostavi in pregleda tehnične specifikacije za spletno zbiranje podpisov, tako da bo zbiranje naslovov elektronske pošte neobvezno, da se bodo zbirali na istem zaslonu kot obrazec za podporo, vendar se bodo shranjevali v ločeni podatkovni zbirki;
18. meni, da je pri tem instrumentu, če bo revidiran, še vedno veliko možnosti za vključitev javnosti ter spodbujanje dialoga med državljani ter državljani in institucijami EU; poudarja, da je treba sistem za spletno zbiranje podpisov povezati z ustreznimi novimi orodji za kampanje v okviru družbenih in digitalnih medijev po vzoru drugih uspešnih platform za spletne kampanje;
19. poziva Komisijo, naj ponovno razmisli o samodejni povezavi med prijavo evropske državljanske pobude in začetkom 12 mesečnega obdobja, v katerem se lahko zbirajo izjave o podpori, tako da se lahko organizatorji pobude sami odločijo, kdaj jih bodo začeli zbirati;
20. poziva Komisijo, naj države članice spodbudi k uporabi orodja za potrjevanje izjav o podpori evropske državljanske pobude, razvitega v okviru programa interoperabilnih rešitev za evropske javne uprave;
21. poudarja, da bi bilo treba orodja informacijske tehnologije v obsegu razpoložljivih instrumentov za krepitev participativne demokracije v Uniji dati na voljo tudi regijam in omogočiti večjo udeležbo državljanov v javnih zadevah;
22. toplo pozdravlja predlog Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o nudenju brezplačnih prevodov besedil evropskih državljanskih pobud zaradi zmanjšanja stroškov njihove organizacije;
23. poziva k okrepljenemu medinstitucionalnemu sodelovanju na ravni EU ter na nacionalni in lokalni ravni pri obravnavi evropskih državljanskih pobud in zagotavljanju informacij in podpore njihovim organizatorjem; poziva k izboljšanju večjezičnega spletnega mesta o evropski državljanski pobudi, ki ga ureja Komisija, ter k enotnemu sklopu smernic v vseh uradnih jezikih EU o pravicah in obveznostih organizatorjev evropskih državljanskih pobud in o veljavnih upravnih postopkih v procesu evropske državljanske pobude;
24. poziva, naj se v prihodnje uvede fizično in spletno „okence vse na enem mestu“, kjer bo mogoče stalno dobiti informacije, prevajalske storitve ter tehnično, pravno in politično podporo za evropske državljanske pobude, in meni, da bi lahko za to uporabili vire kontaktne točke v okviru centra za stike Europe Direct ter predstavništev Komisije in informacijskih pisarn Parlamenta v državah članicah; meni, da bi s tako ureditvijo projekt evropske državljanske pobude približali državljanom;

25. meni, da je za organizatorje preveč zapleteno zagotavljanje različnih osebnih podatkov v podporo evropskim državljanskim pobudam v 28 državah članicah, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 211/2011 na podlagi različnih nacionalnih predpisov, in poziva k uvedbi enotnega postopka za vlaganje izjav o podpori prek poenostavitve Priloge III Uredbe (EU) št. 211/2011, s čimer bi standardizirali naravo podatkov, ki se zbirajo v državah članicah; spodbuja Komisijo, naj se še naprej pogaja z državami članicami, da bi zmanjšali število zahtev glede podatkov, in v skladu s tem umakne zahtevo o osebni identifikacijski številki, ter naj zagotovi, da bodo te zahteve bolj prijazne za uporabnike, ter želi spomniti, da je bistvo evropske državljanske pobude udeležba in oblikovanje programa, ne pa zavezujoči predlogi; predlaga, naj se razmisli o možnosti vzpostavitve digitalnega državljanstva EU, in priporoča, naj se do takrat zagotovi vmesna rešitev, s katero bi rešili sedanje težave zaradi večkratne prijave; zato poziva Komisijo, naj to vprašanje nujno preuči v okviru svoje digitalne agende;
26. poziva Komisijo, naj spremeni člen 3 Uredbe (EU) št. 211/2011 in državam članicam priporoči, naj znižajo starostno mejo za podporo in udeležbo pri evropski državljanski pobudi z 18 na 16 let ter naj ta ne bo vezana na volilno pravico za volitve v Evropski parlament, da bi zlasti mladim omogočili, da se aktivno vključijo v nadaljevanje evropskega projekta;
27. se zaveda občutljivega problema osebne odgovornosti organizatorjev v zvezi z varstvom podatkov pri zbiranju osebnih podatkov podpisnikov in predlaga, da se zmanjša obseg zahtevanih podatkov ter da se besedilo člena 13 Uredbe (EU) št. 211/2011 o odgovornosti spremeni tako, da bo jasno, da osebna odgovornost ni neomejena; zato predlaga, da bi državljanski odbori lahko pridobili status pravne osebe in da bi kot zgled uporabili člen 3 Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskopravnem varstvu okolja, da bi določili, da so organizatorji odgovorni samo za dejanja, ki so „nezakonita in storjena naklepno ali vsaj iz hude malomarnosti“;
28. spodbuja Komisijo in države članice, naj oblikujejo zahteve o zbiranju podatkov, ki bodo bolj prijazne za uporabnika in bolj usklajene; poziva pristojne nacionalne organe, naj odbore za evropske zadeve v njihovih nacionalnih parlamentih redno obveščajo o evropskih državljanskih pobudah v teku, ki so že zbrale znatno število podpisov; poziva Komisijo, naj predlaga revizijo Uredbe (EU) št. 211/2011, da bi državljanom zagotovili možnost, da evropsko državljansko pobudo podpišejo v državi, kjer prebivajo;
29. je zaskrbljen, ker so od leta 2012 le tri od 31 evropskih državljanskih pobud dosegle zaključno fazo; poudarja, da je strmi upad števila novih pobud ena od posledic nesorazmernih zahtev in sistema, ki je po nepotrebnem zapleten; obžaluje, da uspešne pobude nimajo zakonodajnega učinka in da jih Komisija bolj malo upošteva; se ne strinja s Komisijo v zvezi z uspešnim izvajanjem uredbe za uresničitev celotnega potenciala evropske državljanske pobude; poudarja, da morajo institucije EU in države članice ukreniti vse potrebno, da bi spodbudile evropsko državljansko pobudo ter okrepile zaupanje državljanov v ta instrument;
30. poziva Komisijo k reviziji besedila člena 10(c) Uredbe (EU) št. 211/2011, da se omogoči ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi uspešne evropske državljanske pobude; poziva Komisijo, naj v roku 12 mesecev od predložitve pozitivnega mnenja začne pripravljati pravni akt o uspešnih evropskih državljanskih pobudah;

31. meni, da bi za poudarjanje politične razsežnosti evropskih državljskih pobud javna predstavitev v skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 211/2011 morala biti strukturirana tako, da bi organizatorjem omogočala dialog s poslanci Evropskega parlamenta in ustreznimi uradniki Komisije; poudarja, da bi bilo treba predstavitve evropskih državljskih pobud organizirati pod okriljem „nevtralnega“ odbora, ki nima glavne pristojnosti nad področjem, na katerega se vsebinsko nanašajo, in da bi morali biti ves čas vključeni zunanji strokovnjaki;
32. poziva Parlament in njegove odbore, naj po potrebi in v primeru, da Komisija ne vloži zakonodajnega predloga v roku 12 mesecev, uveljavijo svojo pravico in v skladu s členom 225 PDEU od Komisije zahtevajo predložitev ustreznega predloga; meni, da bi moral pri uveljavljanju te pravice pristojni parlamentarni odbor upoštevati vsebino uspešne evropske državljske pobude in se na drugi predstavitvi posvetovati z organizatorji evropske državljske pobude; poziva, naj se temu ustrezno spremeni Poslovnik;
33. poziva Komisijo, naj preuči možnost financiranja evropskih državljskih pobud iz obstoječih proračunov EU, prek evropskih programov, kot sta programa Evropa za državljane in Program za enakost, pravice in državljanstvo, vključno z možnostjo financiranja radijskih in televizijskih programov, pri čemer naj upošteva, da je treba zagotoviti enakost med državljani, da obstaja resnična potreba po finančni podpori za organizacijo evropskih državljskih pobud in da so bile v ta namen predloženi številni predlogi sprememb proračuna EU;
34. poziva Komisijo, naj sprejme vse možne ukrepe za preprečevanje kraje občutljivih podatkov o podpisnikih, zlasti če se upravljajo v obliki zbirnih podatkov;
35. pozdravlja poročilo Komisije z dne 31. marca 2015 o evropski državljski pobudi in sklep evropskega varuha človekovih pravic št. OI/9/2013/TN in Komisijo poziva, naj v reviziji tega instrumenta zagotovi izvajanje vseh ustreznih pravnih ukrepov, da bi zagotovili ustrezne nadaljnje ukrepe, kadar se šteje, da je evropska državljska pobuda uspešno zaključena; zato poziva Komisijo, naj glede na razne nastale pomanjkljivosti čim prej predloži predlog o reviziji Uredbe (EU) št. 211/2011 in Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1179/2011;
36. poziva institucije EU, naj izvajajo osnovno komunikacijo prek kampanje za obveščanje o evropskih državljskih pobudah;
37. poziva Komisijo, naj Parlamentu redno poroča o stanju v zvezi s tekočimi evropskimi državljskimi pobudami, da bo lahko v okviru svoje zavezanosti evropskim državljanom preverjal, da to orodje deluje karseda učinkovito; poudarja, da bi bilo treba postopek evropske državljske pobude nenehno izboljševati v skladu s pridobljenimi praktičnimi izkušnjami in poleg tega upoštevati sodbe Sodišča;
38. priporoča uporabo vseh razpoložljivih komunikacijskih poti, zlasti družbenih in digitalnih medijskih platform vseh ustreznih institucij EU, za stalne kampanje ozaveščanja, pri čemer naj sodelujejo uradi in predstavništva EU, pa tudi nacionalni organi; poziva Komisijo, naj podpre razvoj odprtokodne programske opreme za evropsko državljsko pobudo na mobilnih napravah; pozdravlja dejstvo, da so nekatere evropske državljske pobude imele učinek na lokalni ravni;

39. meni, da je izredno pomembno povečati preglednost in kakovost preverjanja financiranja in sponzoriranja evropskih državljskih pobud, da bodo državljani to orodje participativne demokracije pravilno uporabljali in se bodo preprečile njegove morebitne zlorabe za zasebne interese;
40. ugotavlja, da ima Evropski varuh človekovih pravic pomembno vlogo, saj preiskuje, kako Komisija obravnava prošnje v okviru evropske državljske pobude, zlasti primere, ko zavrne prijavo te pobude;
41. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.